

Sygn. akt V CSK 133/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa Z. J.

przeciwko A. E.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 września 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 20 września 2019 r., sygn. akt [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie zwrotu kosztów
postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 20 września 2019 r. Sąd Okręgowy w G. w sprawie z powództwa Z. J. przeciwko A. E. o zapłatę, na skutek apelacji Powoda od wyroku Sądu Rejonowego w G. z 15 lutego 2018 r. w pkt 1. oddalił apelację, zaś w pkt 2. zasądził od Powoda na rzecz Pozwanego kwotę 2 700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów w postępowaniu odwoławczym.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w G. skargę kasacyjną wywiódł Powód, zaskarżając orzeczenie w całości i wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z wnioskiem o uchylenie orzeczenia oraz rozstrzygnięcie co do istoty sprawy poprzez zmianę wyroku Sądu *a quo*, tj. uwzględnienie powództwa zgodnie z żądaniem pozwu oraz orzeczenie o kosztach postępowania, a także o

zasądzenie od Pozwanego kosztów postępowania za obie instancje, a także kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ewentualnie Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego. Powód zarzucił naruszenie art. 646 k.c., art. 118 k.c. oraz art. 353¹ k.c. i art. 68² k.c., a także art. 123 § 1 k.c.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania Powód wskazał, iż w sprawie występuje konieczność wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie sądowym. Wskazał, że chodzi o możliwość przyjęcia, że wola stron w zakresie kształtowania stosunku prawnego nie obejmuje terminów płatności zastrzeganych na korzyść dłużnika, pomimo ich wpływu na datę wymagalności roszczeń wynikających z umowy, jak również w zakresie ustalenia czy ujęcie przez kontrahenta faktury w ramach rozliczeń podatkowych nie oznacza uznania długu *per facta concludentia*. Powód ponadto z ostrożności wskazał na oczywistą zasadność skargi. W jego ocenie Sąd II instancji przyjął w zasadzie klasyfikację umowy stron jako umowy o dzieło/roboty budowlane, mimo że pomiędzy stronami nie było sporne, iż była to umowa o świadczenie usług, nadto przesunął wstecz datę wymagalności roszczenia do daty odbioru prac, mimo że strona pozwana na żadnym etapie nie kwestionowała okoliczności takich, jak wymagalność należności w dacie upływu terminu do zapłaty wynikającego z faktury VAT wystawionej pozwanemu.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Pozwany wniósł o oddalenie jej w całości oraz o zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności

w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W ramach rozpoznania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej (tzw. przedsądu) Sąd Najwyższy ogranicza ocenę do treści wniosku i jego uzasadnienia. W tym zakresie zgodnie z wymaganiami k.p.c. oraz w świetle utrwalonego orzecznictwa wymagane jest od skarżącego zachowanie określonych wymagań co do treści wniosku oraz jego uzasadnienia.

Po pierwsze, oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że w sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, poza tym, że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, niepublikowane; 26 czerwca 2015 r., sygn. akt III CSK 77/15, niepublikowane; 20 maja 2016 r., sygn. akt V CSK 692/15, niepublikowane; 23 maja 2018 r., sygn. akt I CSK 31/18, niepublikowane). Skarżący ani w treści wniosku ani w jego motywach nie wskazał takiego przepisu, prezentując jedynie swoją wątpliwość co do oceny określonych okoliczności, które w jego ocenie mają znaczenie w sprawie, choć również ta kwestia w wywodzie dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie została wykazana.

Po drugie, w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. w odniesieniu do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, wskazać należy, iż każdorazowo chodzić powinno o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wyłącznie wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy juredydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania

prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 24 lutego 2012 r., sygn. akt V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., sygn. akt V CSK 622/15, niepublikowane). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 20 października 2005 r., sygn. akt II CZ 89/2005, 24 lutego 2006 r., sygn. akt IV CSK 8/06, niepublikowane). Wykazanie powyższych okoliczności spoczywa na skarżącym, który powinien uczynić to w wyodrębnionym uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie również wymagania co do oceny istnienia oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie zostały przez Skarżącego dochowane. Nie wskazał on wymaganych od profesjonalnego pełnomocnika okoliczności, które w sposób niebudzący wątpliwości świadczyłyby o rażącej i oczywistej obrazie przepisów przez zaskarżone orzeczenie. Co więcej, Skarżący nie wskazał przepisu, z którym zaskarżony wyrok w takiej sprzeczności pozostaje, nie jest zaś rolą Sądu Najwyższego dokonywanie w tym zakresie samodzielnych ustaleń z urzędu.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przesądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu. Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku Pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania z uwagi na brak w odpowiedzi na skargę wniosku o odmowę przyjęcia skargi do merytorycznego rozpoznania, co warunkuje przyznanie na tym etapie postępowania kasacyjnego ewentualne uwzględnienie wniosku w zakresie kosztów.